

သဟဇာတစာပေ အမှတ်စဉ် (၀၁)
နိ င် င် ချ ဝ ဝ ဝ ဝ (၀၁)

နှိုင်းစားတိုင်းဆောင်ရွက်ပါ
ဒါနာရာ —

ဒဂုန်တာရာ၏ ဘဝဖြစ်စဉ်နှင့် စာပေ

၁၉၁၉ - ဧရာဝတီတိုင်း၊ ဒေးဒရဲမြို့နယ်အပိုင်၊ ကျိုက်လတ် မြို့အနီး၊ မွန်ရွာတစ်ရွာ ဖြစ်သော ထိုင်ကုမြစ်တန်းရွာတွင် ဖခင် ဦးဘအုန်းနှင့် မိခင် ဒေါ်ဖွားရှင်တို့ မှ ၁၉၁၉ ခုနှစ်၊ မေ ၁၀ ရက်၊ စနေနေ့ ညနေ ၆ နာရီ ၁၅ မိနစ်တွင် မွေးဖွားခဲ့သည်။ တစ်ဦးတည်းသောသားဖြစ်၍ အမည်ရင်းမှာ ဦးဌေးမြိုင် ဖြစ်သည်။

၁၉၂၅ - ရန်ကုန်မြို့၊ ၇ လမ်း၊ အောင်ဇေယျမင်္ဂလာအမည်ရှိ မြန်မာ စာသင်ကျောင်းတွင် ပညာသင်ကြားသည်။

၁၉၂၇ - ကျိုက်လတ်မြို့၊ ကျိုက်လတ် အမျိုးသားကျောင်းတွင် ပညာသင်ကြားသည်။

၁၉၃၃ - တက္ကသိုလ် သိပ္ပံမဂ္ဂဇင်း၌ 'မွန်ပြာရီ'ဝတ္ထုတိုကို 'မြိုင် သဇင်'ကလောင်အမည်ဖြင့် ပထမဆုံး ပုံနှိပ်ဖော်ပြခြင်းခံရသည်။

၁၉၃၄ - ဒဂုန်မဂ္ဂဇင်းတွင် 'ဒေါင်းမင့်သီဟာချီ' ရတုပိုဒ်စုံကို ပထမဆုံး ကဗျာအဖြစ် ဖော်ပြခြင်းခံရသည်။

၁၉၃၆ - ဒုတိယ ကျောင်းသားသပိတ် ဖြစ်ပေါ်ပြီး ရန်ကုန်မြို့ ဂျူဗလီ ဟောတွင် ကျင်းပသော ပထမဆုံး ဗမာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ကျောင်းသား ညီလာခံသို့ ကျိုက်လတ်မြို့ ကျောင်းသား ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ်

တက်ရောက်သည်။

၁၉၃၇ - ရန်ကုန်မြို့ မက်သဒစ်အထက်တန်းကျောင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့ပြီး ပညာဆက်လက် သင်ကြားရာ ၁၀ တန်းအောင်မြင်ခဲ့သည်။

၁၉၃၈ - ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်၊ စစ်ကိုင်းဆောင်တွင် ပညာသင်ကြားရင်း စစ်ကိုင်းကျောင်းဆောင် သဟာယနှင့် စာဖတ်အသင်း၊ မြန်မာဘာသာ စကားရည်လှပွဲ ဌာနမှူးဖြစ်သည်။

- ကမ္ဘာကျော် အင်္ဂလိပ်စာရေးဆရာ အိပ်ချ်ဂျီဝဲလ်စ် (H. G. Wells) နှင့် လက်ဖက်ရည်ပွဲတွင် ပါဝင်သည်။

- မြန်မာနိုင်ငံ၏ ပထမဆုံး စာရေးဆရာအသင်းဖြစ်သည့် ဗမာပြည်စာရေးဆရာများ အစည်းအရုံး (Burma Writer's Union) တွင် အမှုဆောင်အဖြစ် ပါဝင်သည်။

- တက္ကသိုလ် နှစ်ပတ်လည်မဂ္ဂဇင်းတွင် ဆောင်းပါးရှင် 'ဦးတိုး' ဟူသော ကလောင် အမည်ဖြင့် စာပေဆောင်းပါးများရေးသားသည်။

၁၉၃၉ - ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားသမဂ္ဂတွင် အမှုဆောင်အဖြစ် ရွေးချယ်ခံရပြီး ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေးမှူးအဖြစ် ရွေးချယ်ခံရပြီး ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေးမှူး တာဝန်ယူခဲ့သည်။ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် ဗုဒ္ဓဘာသာအသင်း အမှုဆောင်တစ်ဦးလည်းဖြစ်သည်။

၁၉၄၀ - ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် ကျောင်းသားများသမဂ္ဂ၏ ဝါဒဖြန့်ချိရေးမှူး၊

- တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားများ သမဂ္ဂမှ ထုတ်ဝေသော အိုးဝေမဂ္ဂဇင်း၏ အယ်ဒီတာ၊

- ဗမာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ကျောင်းသားသမဂ္ဂမှ ထုတ်ဝေသော မျိုးညွန့် မဂ္ဂဇင်း၏ အယ်ဒီတာချုပ်၊

- အင်းဝကျောင်းဆောင်မှ ထုတ်ဝေသော အင်းဝရဲခေါင် မဂ္ဂဇင်း၏ မြန်မာ စာတည်း။

၁၉၄၁ - စာရေးဆရာ ဘီဗာလေးနစ်ကိုး၏ Self ကို မှီငြမ်း၍ ပထမဆုံး လုံးချင်းဝတ္ထု ဖြစ်သော 'မေ'ကို နဂါးနီစာအုပ်တိုက်မှ ထုတ်ဝေသည်။ သခင်အောင်ဆန်း၏ တိုက်တွန်းချက်အရ ရဲဘော်သုံးကျိပ် ဂျပန်သို့ သွားရောက်ပုံကို 'အရေးတော်ပုံရာဇဝင်'အမည်ဖြင့် ဖြစ်ရပ်မှန်သမိုင်း စာပေဟန် ဝတ္ထုရေးခဲ့ပြီးသော်လည်း စာမူများ ပျောက်သွားသဖြင့် မထုတ်ဝေနိုင်ခဲ့ပါ။ နိုဝင်ဘာလတွင် မိခင် ဒေါ်ဖွားရှင်ကွယ်လွန်သည်။

၁၉၄၆ - တာရာမဂ္ဂဇင်း (ဒီဇင်ဘာ၊ အမှတ် ၁) ကို တစ်အုပ်လျှင် တန်ဖိုး ၁ ကျပ်ဖြင့် ကိုယ်တိုင် ဦးစီး ထုတ်ဝေခဲ့သည်။

၁၉၄၇ - 'မေ'ဝတ္ထုကို ဒုတိယအကြိမ်အဖြစ် ဌေးမြိုင် စာအုပ်ဖြန့်ချိရေးမှ ထုတ်ဝေသည်။

၁၉၅၀ - မေလတွင် တာရာမဂ္ဂဇင်းကို ရပ်နားသည်။

- မြန်မာနိုင်ငံ စာရေးဆရာအသင်း ဥက္ကဋ္ဌ

- စာပေသစ်မဂ္ဂဇင်း အယ်ဒီတာအဖွဲ့ဝင်၊

- ရုပ်ရှင်နှင့် ပြဇာတ် အစည်းအရုံး အမျိုးသား အကြံပေးအဖွဲ့ဝင်၊

- ယင်းနှစ်တွင် 'နတ်ရှင်နောင်'ပြဇာတ်ကို ကပြရာ နတ်ရှင်နောင်ရတုများမှ စာသား အချို့ကို ယူ၍ 'နွေနှောင်းဝသန်' ဇာတ်ဝင်တေးအဖြစ် စပ်ဆိုခဲ့သည်။ သုခ သီဆို၍ ဂီတနက်သန် ကိုစောညိန်းက သံစဉ်

ထည့်သွင်းခဲ့သည်။

၁၉၅၁ - သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်း ခေါင်းဆောင်သော မြန်မာ ချစ်ကြည်ရေး ကိုယ်စားလှယ် အဖွဲ့ဝင်အဖြစ် တရုတ်နိုင်ငံသို့ သွားရောက်ခဲ့သည်။

- ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေး ကွန်ဂရက် (မြန်မာနိုင်ငံ) ၏ ယာယီ ဒုဥက္ကဋ္ဌ၊

- ကိုယ်ရေး အတ္ထုပ္ပတ္တိဖြစ်သော 'ဒဂုန်တာရာ၏ ဒဂုန်တာရာ'ကို ထုတ်ဝေသည်။

၁၉၅၂ - ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေး ကွန်ဂရက်၊ မြန်မာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ကော်မတီ ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌ၊ ဥက္ကဋ္ဌမှာ သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်းဖြစ်သည်။

- တရုတ်ပြည် ခရီးသွားမှတ်တမ်းဖြစ်သော 'ဂန္ဓာလရာဇ်'ကို ဇန်နဝါရီလတွင် ထုတ်ဝေသည်။

- မြန်မာ-ဆိုဗီယက် မိတ်ဆွေဖြစ်နှင့် ယဉ်ကျေးမှုအသင်း၏ ဒုဥက္ကဋ္ဌ၊

- ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း အတ္ထုပ္ပတ္တိပြုစုရေး ကော်မတီအဖွဲ့ဝင်၊

- စာရေးဆရာ စာပေကလပ် အတွင်းရေးမှူးအဖွဲ့ အဖွဲ့ဝင်။

- ဂန္ထဝင်ဂျာနယ် (Literary Gazette)၏ အယ်ဒီတာ။

၁၉၅၃ - ဩစတြီးယားနိုင်ငံ၊ ဗီယင်နာမြို့တွင် ကျင်းပသော ငြိမ်းချမ်းရေးကောင်စီ အစည်းအဝေးသို့ ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေးကွန်ဂရက် (မြန်မာနိုင်ငံ)၏ ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့ ခေါင်းဆောင်အဖြစ် တက်ရောက်သည်။

- ဆိုဗီယက် ရုရှား၊ ဂျော်ဂျီယာ၊ ယူကရိန်းနှင့် ချက်ကိုစလိုဗားကီးယား (ယခု ချက်သမ္မတ နိုင်ငံတော်)သို့လည်ပတ်သည်။ ထိုအကြောင်း

ကို 'ဧည့်သည်တော်' ခေါင်းစဉ်ဖြင့် ရှုမဝမဂ္ဂဇင်းတွင် ရေးသားခဲ့သည်။

၁၉၅၅ - 'ရုပ်ပုံလွှာ' လုံးချင်းစာအုပ်ကို ထုတ်ဝေခဲ့သည်။

- မြန်မာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ကော်မတီညီလာခံ၌ 'အရှေ့တောင်အာရှနှင့် ငြိမ်းချမ်းရေး' စာတမ်းကို တင်သွင်းခဲ့သည်။

၁၉၅၆ - မြန်မာပြည်ဆိုင်ရာ အာရှစာရေးဆရာညီလာခံ ပြင်ဆင်ရေးကော်မတီ အတွင်းရေးမှူး၊

- အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူးဒေလီမြို့တွင် ကျင်းပသော အာရှစာရေးဆရာညီလာခံသို့ မြန်မာ စာရေးဆရာကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့ အတွင်းရေးမှူး အဖြစ် တက်ရောက်ခဲ့သည်။

- ထိုညီလာခံ၏ စာရေးဆရာ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းလုပ်ငန်းကော်မတီ၏ သဘာပတိနှင့် ထိုညီလာခံ သဘာပတိအဖွဲ့၏ အတွင်းရေးမှူး အဖွဲ့ဝင်အဖြစ် တာဝန်ယူ၍ 'မြန်မာစာပေ'စာတမ်းကို ဖတ်ကြားသည်။

- ထိုအကြောင်းကို 'ဧရာဝတီမှ ယမုံနာ'သို့ ခေါင်းစဉ်ဖြင့် ရှုမဝမဂ္ဂဇင်းတွင် အခန်းဆက် ဆောင်းပါးရေးခဲ့သည်။

၁၉၅၈ - 'စစ်နှင့် ငြိမ်းချမ်းရေး' ပြဇာတ်ကို ကြေးမုံ နေ့စဉ်သတင်းစာ (၂၇-၃-၁၉၅၈)တွင် ရေးသားဖော်ပြသည်။

၁၉၆၀ - အနှစ် ၄၀ ကျောင်းသားလှုပ်ရှားမှုသမိုင်း ပြုစုရေးကော်မတီဝင်။

၁၉၆၁ - အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူးဒေလီတွင် ကျင်းပသော ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေးကောင်စီ အစည်းအဝေးသို့ မြန်မာငြိမ်းချမ်းရေး ကိုယ်စားလှယ် အဖြစ် တက်ရောက်ခဲ့သည်။

- ဆွီဒင်နိုင်ငံ၊ စတော့ဟုမ်းမြို့တွင် ကျင်းပသော ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေး ကောင်စီ အစည်းအဝေးသို့ မြန်မာနိုင်ငံ ငြိမ်းချမ်းရေးကိုယ်စားလှယ် အဖြစ် တက်ရောက်ခဲ့သည်။

- 'စပယ်ဦး'ဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ်ကို ငွေတာရီစာစဉ် ၇ အဖြစ် ထုတ်ဝေ ခဲ့သည်။

၁၉၆၂ - 'စပယ်ဦး'ဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ်စာအုပ် (၁၉၆၁)ဖြင့် စာပေ ဗိမာန် ဝတ္ထုတို ပေါင်းချုပ်ဆု ရရှိခဲ့သည်။ 'အလင်္ကာ' ကဗျာပေါင်းချုပ် ထုတ်ဝေခဲ့သည်။

- နိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ငြိမ်းချမ်းရေးညီလာခံတွင် အရှေ့တောင်အာရှ အခြေအနေ စာတမ်း (၁၉၅၅)၊ ယဉ်ကျေးမှု စာတမ်း (၁၉၅၇)၊ စည်းရုံး ရေး စာတမ်း (၁၉၅၈)၊ စည်းရုံးရေး စာတမ်း (၁၉၆၂) တို့ကို ပြုစုတင် သွင်းခဲ့သည်။

- အမျိုးသားစာပေညီလာခံ ပြင်ဆင်ရေး ဗဟိုကော်မတီ ဒုတိယ ဥက္ကဋ္ဌ၊ ယင်းညီလာခံတွင် 'ဆိုရှယ်လစ် သရုပ်ဖော် စာပေ' စာတမ်းကို တင်သွင်းခဲ့သည်။

- မြန်မာနိုင်ငံ စာရေးဆရာစာပေကလပ် အတွင်းရေးမှူး တာဝန် ယူခဲ့သည်။

- ဖင်လန်နိုင်ငံ၊ ဟယ်လင်စကီးမြို့ရှိ ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေးကောင်စီ၏ အဖွဲ့ဝင်အဖြစ် ရွေးချယ်ခံရသည်။

၁၉၆၃ - မြန်မာနိုင်ငံ ကဗျာဆရာသမဂ္ဂ ဥက္ကဋ္ဌ၊

- ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေး ကွန်ဂရက် (မြန်မာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ) ညီလာခံ တွင် ဒုဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ရွေးချယ်ခံခဲ့ရသည်။

- 'ကြာပန်းရေစင်'ဝတ္ထုထုတ်ဝေသည်။

- နိုဝင်ဘာ ၁၈ ရက်တွင် ထိန်းသိမ်းခံခဲ့ရသည်။

- 'ရုပ်ပုံလွှာ'စာအုပ်ကိုဒုတိယအကြိမ် ထုတ်ဝေခဲ့သည်။

၁၉၆၄ - 'လရောင်ရွန်းမြသော ညတစ်ည'ဝတ္ထု ထုတ်ဝေခဲ့သည်။ ဆ
မ္မားဆက်မွန် (W. Somerset Maugham)၏ Up at the Villa ဝတ္ထုကိုမှီး၍
ရေးသားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

၁၉၆၇ - ဖေဖော်ဝါရီ ၅ ရက်တွင် ထိန်းသိမ်းခံရခြင်းမှ လွတ်မြောက်
ခဲ့သည်။

- သြဂုတ်လတွင် 'စာပေသဘောတရား၊ စာပေဝေဖန်ရေး၊ စာပေ
လှုပ်ရှားမှု' စာအုပ်ကို ထုတ်ဝေခဲ့သည်။

- နိုဝင်ဘာလတွင် 'ဒဂုန်တာရာ၏ ဒဂုန်တာရာ'နှင့် 'သူ၏ ကဗျာ'ကို
ဒုတိယအကြိမ် ထုတ်ဝေခဲ့သည်။

၁၉၆၈ - အောက်တိုဘာလတွင် 'မူးယစ်ဝေသော နွေဦးညများ'
ဝတ္ထုတိုစာအုပ်ကိုထုတ်ဝေခဲ့သည်။

၁၉၆၉ - ဒီဇင်ဘာလတွင် 'ဒဂုန်တာရာဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ်'ကို ထုတ်
ဝေခဲ့သည်။

၁၉၇၀ - မြန်မာ-ကိုရီးယား မိတ်ဆွေဖြစ်အသင်း ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌ၊
'စာပေသဘောတရား၊ စာပေဝေဖန်ရေး၊ စာပေလှုပ်ရှားမှု' ဒုတိယ
အကြိမ် ထုတ်ဝေခဲ့သည်။

၁၉၇၁ - ဆရာကြီး သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်း ရာပြည့်သဘင် ကျင်းပ
ရေးကော်မတီဝင်၊

- 'အယ်ဒီတာစားပွဲ၊ စာပေ အနုပညာဝေဖန်ရေးနှင့် ပန်းနုရောင်အို' စာအုပ် ထုတ်ဝေခဲ့သည်။

၁၉၇၂ - 'ဧရာဝတီ၊ ယန်စီ၊ ဗော်လဂါ' စာအုပ် ထုတ်ဝေခဲ့သည်။

၁၉၇၃ - အောက်တိုဘာလတွင် 'သဇင်သင်းပြန်တော့' စာအုပ် ထုတ်ဝေခဲ့သည်။

၁၉၇၄ - 'စာလုံး၊ ဆေးစက်၊ စောင်းကြိုးနှင့် ကတ္တီပါ ကားလိပ်' စာအုပ် ထုတ်ဝေခဲ့သည်။

၁၉၇၉ - 'တို့ခေတ်ကို ရောက်ရမည်မှာ မလွဲပါ' ဝတ္ထုစာအုပ်ကို ထုတ်ဝေခဲ့သည်။

၁၉၈၁ - နိုင်ငံ့ဂုဏ်ရည် ဒုတိယဆင့် ရရှိခဲ့သည်။

၁၉၉၁ - 'မာယာ' ကဗျာပေါင်းချုပ် ထုတ်ဝေခဲ့သည်။

၁၉၉၂ - 'စပယ်ဦး' ဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ် ဒုတိယအကြိမ် ထုတ်ဝေခဲ့သည်။

၁၉၉၃ - 'ကြယ်ရိပ်ပန်းနု' ဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ် ထုတ်ဝေခဲ့သည်။

၁၉၉၄ - 'စိမ်းမြေရာ' ဝတ္ထုထုတ်ဝေခဲ့သည်။

၁၉၉၅ - 'စန္ဒရားဆရာ' ဝတ္ထု ထုတ်ဝေခဲ့သည်။

- 'သုနာပရန္တ' ဝတ္ထု ထုတ်ဝေခဲ့သည်။

၁၉၉၇ - 'ဖျတ်ခနဲတွေ့ရသော ရုပ်ပုံလွှာကားချပ်များ'၊

- 'စာပေစစ်တမ်း' (ဗညားသီဟ ကလောင်အမည်ဖြင့်)၊

- 'စိမ်းမြေ ညတစ်ည' ဝတ္ထုတို့ကို ထုတ်ဝေခဲ့သည်။

၁၉၉၉ - 'အလှဗေဒ ၁' ဆောင်းပါးစာအုပ် ထုတ်ဝေပြီး အမျိုးသား စာပေ (စာပဒေသာဆု) ရရှိခဲ့သည်။

၂၀၀၀ - 'မယ်ဇယ်ရနဲ့ သင်းပျံ့မွေးရီ' စာအုပ် ထုတ်ဝေခဲ့သည်။

- ပခုက္ကူဦးအုံးဖေ တစ်သက်တာစာပေဆု ရရှိခဲ့သည်။

- 'စိတ်ကြိုက် ဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ်' ထုတ်ဝေခဲ့သည်။

၂၀၀၄ - 'ကောက်သစ်ပေါ်ဦး'

- 'အလှဗေဒ ၂'

- 'မြိုင်ကေခိုင်သက်၊ ကြွေ၊ ဝေနှင့် ခင်မမမြိုင်' စာအုပ်များ ထုတ်ဝေခဲ့သည်။

၂၀၀၅ - 'ဒဂုန်တာရာ၏ ကဗျာပေါင်းချုပ်'ကို ထုတ်ဝေခဲ့သည်။

၂၀၁၀ - 'ရုပ်ပုံလွှာ' (တတိယအကြိမ်)၊

- 'နိုင်ငံရေးယဉ်ကျေးမှု' (ဇွန်လ)တို့ကို ထုတ်ဝေခဲ့သည်။

၂၀၁၁ - 'ဖျတ်ခနဲတွေ့ရသော ရုပ်ပုံလွှာ ၂' (အောက်တိုဘာ)၊

'ပန်းနုရောင် နှစ်ကာလများ' (ဒီဇင်ဘာ) စာအုပ်တို့ကို ထုတ်ဝေခဲ့သည်။

၂၀၁၂ - ဒဂုန်တာရာနှင့် သူ၏ကဗျာ၊ တတိယအကြိမ်၊ (မေ)၊

- 'နေ့စဉ်မှတ်တမ်း' (ဇွန်လ)၊

- 'ခေမာသီရိ' (ဩဂုတ်လ)၊

- 'ရွှေအိုရောင် ပင်မရေစီး' (အောက်တိုဘာလ)တို့ကို ထုတ်ဝေခဲ့သည်။

၂၀၁၃ - ဒို့ခေတ်ကို ရောက်ရမည်မှာ မလွဲပါ။ ဒုတိယအကြိမ်၊ (မတ်)

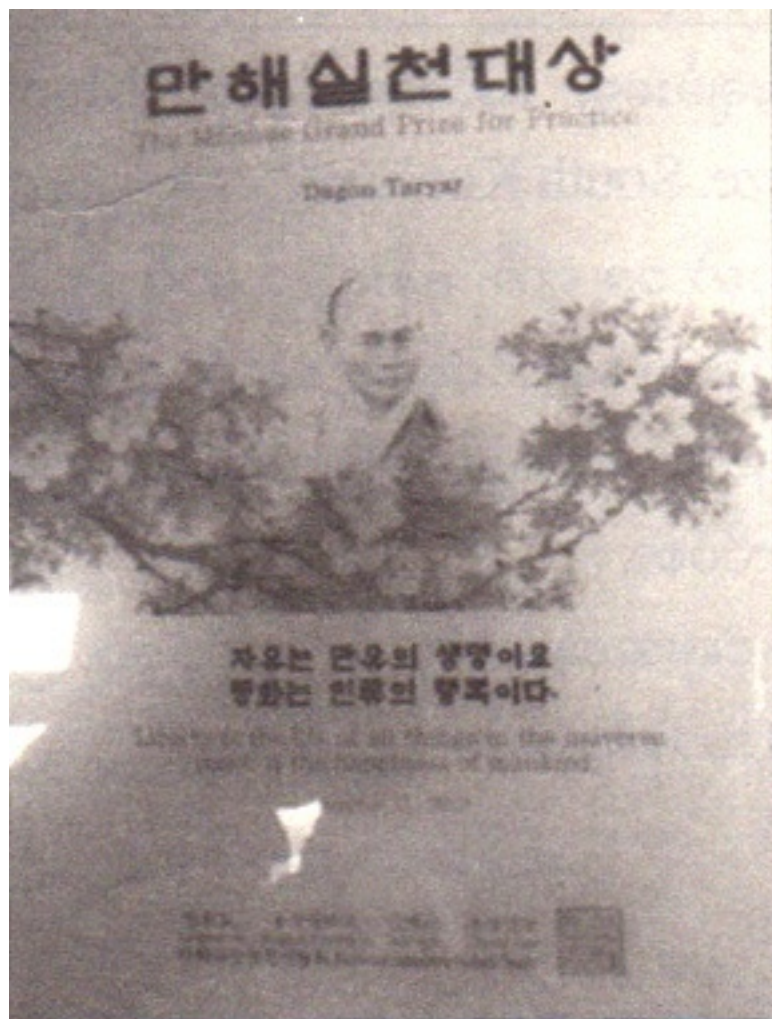
- 'ရွှေအိုရောင် ပန်းပွင့်များ'၊

- 'ဖျတ်ခနဲ တွေ့ရသော ရုပ်ပုံလွှာ ၃' (ဩဂုတ်)၊

- 'ကိုအောင်ဆန်း' စာအုပ်တို့ကိုထုတ်ဝေခဲ့သည်။

- ဆရာဝန်တင်ရွှေ စာပေဆုကော်မတီ၏ 'စာပေဂုဏ်ဆောင် စာပေဆု'ကို (Trader Hotel ၌ ကျင်းပခဲ့) ၁၆-၃-၂၀၁၃ နေ့၌ ရရှိ။

- ရသအလင်း ဖောင်ဒေးရှင်း (စင်ကာပူ)မှ ဂုဏ်ပြုလှူဒါန်းငွေ ကျပ်ငါးသိန်းရရှိ။

ငြိမ်းချမ်းရေး ဖော်ဆောင်မှုဆု
(ManhaeGrand Prize, South Korea)

- ငြိမ်းချမ်းရေး ဖော်ဆောင်မှုဆု (Manhae Grand Prize, South Korea)ကို ၁၁-၈-၂၀၁၃ နေ့တွင် ရရှိ။

- ဩဂုတ် ၁၉ ရက်၊ မွန်းလွဲ ၁ နာရီ ၁၅ မိနစ်တွင် ရှမ်းပြည်နယ်၊ အောင်ပန်းမြို့ နေအိမ်၌ ကွယ်လွန်ပြီး ၂၁-၈-၂၀၁၃ ရက်တွင် သင်္ဂြိုဟ်ပြီးစီးသည်။

ရှမ်းပြည်နယ်လိပ်စာ

အမှတ် ၉၁၊ ဈေးအနောက်ဘက်၊ ရွာငံစုရပ်၊ အောင်ပန်းမြို့၊ ရှမ်းပြည်နယ် (သာဓိုင်းခမ်း)။

ရန်ကုန်လိပ်စာ

အမှတ် ၈၈/၂၊ တရမက်လမ်း၊ ၁၄/တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ် (ပန်း

ကြာဝတ်မှုန်)။

*

ဒဂုန်တာရာ၏ ကလောင်ခွဲအမည်များ

၀၁။ ဒဂုန်တာရာ

၀၂။ တာရာ

၀၃။ ဦးဒဂုန်

၀၄။ ကျိုက်လတ်မြိုင်သဇင်

၀၅။ ခင်စန်းအောင်

၀၆။ ခင်မေဆက်

၀၇။ ဂီတအယ်ဒီတာ

၀၈။ နိုင်ငံခြားအယ်ဒီတာ

၀၉။ ပန်းချီအယ်ဒီတာ

၁၀။ နိုင်ငံရေး အကဲခတ်သမား

၁၁။ နိုင်ငံရေး သတင်းထောက်တစ်ဦး

၁၂။ စာပေ အကဲခတ်သမား

၁၃။ စောတင့်မူ

၁၄။ စောထွက်

၁၅။ စောရန်နောင်

၁၆။ မွေးမြိုင်

၁၇။ တက္ကသိုလ်မောင်နန်းနွယ်

၁၈။ ဒဂုန်မြိုင်သဇင်

၁၉။ နှင်းလွင်

၂၀။ ဗညားနွဲ့

၂၁။ ဗညားသီဟ

၂၂။ ဘိုးဒဂုန်

၂၃။ ဖြူဆင့်

၂၄။ မောင်ကြာညွန့်

၂၅။ မောင်ချို

၂၆။ မောင်ဂီတ

၂၇။ မောင်ဂန္ထဝင်

၂၈။ မောင်စ

၂၉။ မောင်စန်းထိုက်

၃၀။ မောင်စန်းအောင်

၃၁။ မောင်စိမ်းမြ

၃၂။ မောင်မွေးမြိုင်

၃၃။ ရိုးမ

၃၄။ မောင်နန်းနွယ်

၃၅။ မောင်ဘတင့်

၃၆။ မောင်မျိုးသန့်

၃၇။ မောင်ရန်နောင်

၃၈။ မောင်လင်းထက်

၃၉။ မောင်သစ္စာ

၄၀။ မောင်သန္တ

၄၁။ မောင်အံ့ဘွယ်

၄၂။ မြိုင်

၄၃။ မြိုင်သဇင်

၄၄။ ရွှေဟင်္သာ

၄၅။ သင်းသင်းမင်း

၄၆။ ရောဘတ်ဗေလုဝ

၄၇။ မောင်ဌေးမြိုင် (တက္ကသိုလ်ကျောင်းတိုက်) ၄၈။ မြိုင်သဇင်
(တိုင်းရင်းသားတန်းမြင့်ကျောင်း၊ ကျိုက်လတ်မြို့) ၄၉။ သပိတ်မှောက်
ကျောင်းသားဟောင်းတစ်ဦး

၅၀။ သတင်းထောက်တစ်ဦး

၅၁။ သမဂ္ဂအမှုဆောင်တစ်ဦး

၅၂။ သူမ၏မိတ်ဆွေ

၅၃။ သူမ၏မိတ်ဆွေတစ်ဦး

၅၄။ ရှုမဝ ရွေးချယ်ရေးအဖွဲ့ဝင်တစ်ဦး

၅၅။ ဆောင်းပါးရှင် ဦးတိုး

*

ကဗျာများ ရေးသားရာတွင် သီးသန့်အသုံးပြုခဲ့သော
ကလောင်ခွဲအမည်များ

၀၁။ ဒဂုန်တာရာ

၀၂။ တာရာ

၀၃။ မြိုင်

၀၄။ မြိုင်သဇင်

၀၅။ စောရန်နောင်

၀၆။ ခင်စန်းအောင်

၀၇။ မောင်နန်းနွယ်

၀၈။ ဖြူဆင့်

၀၉။ မောင်မျိုးသန့်

၁၀။ ကျိုက်လတ် မြိုင်သဇင်

၁၁။ မောင်သစ္စာ

၁၂။ ဒဂုံမြိုင်သစ္စာ

၁၃။ မြိုင်သဇင်

(တိုင်းရင်းသား တန်းမြင့်ကျောင်း၊ ကျိုက်လတ်မြို့)

၁၄။ သင်းသင်းမင်း

* * *

ဒဂုန်တာရာ၏ စာပေလက်ရာများ
(သီးသန့် လုံးချင်းစာအုပ်များ)

၀၁။ မေ

၁၉၄၁၊ ၁၉၄၇၊ ၁၉၆၁၊ ၁၉၇၀၊ ၁၉၉၈၊ ၂၀၀၂။

၀၂။ မြိုင် ၁၉၄၈၊ ၁၉၉၇၊ ၂၀၀၂။

၀၃။ ဒဂုန်တာရာ (နှင့် သူ၏ကဗျာ) ၁၉၅၁၊ ၁၉၆၇။

၀၄။ ဂန္ဓာလရာဇ် ၁၉၅၂။

၀၅။ ကြာပန်းရေစင် ပထမအကြိမ် (၁၉၆၃)၊ ဒုတိယအကြိမ် ကြယ်နီ
ဝါစာအုပ်တိုက်။

၀၆။ ရုပ်ပုံလွှာ ၁၉၅၅၊ ၁၉၆၃၊ ၂၀၁၀။

၀၇။ စပယ်ဦး (ဝတ္ထုတိုများ)

ပထမအကြိမ် (ငွေတာရီစာစဉ်)၊ ၁၉၆၁

ဒုတိယအကြိမ် (အလင်းတိုက်စာပေ) ၁၉၉၂

တတိယအကြိမ် (နေရီရီစာပေ) ၂၀၁၀

၀၈။ အလင်္ကာ (ကဗျာပေါင်းချုပ်) ၁၉၆၂၊ ၂၀၁၃ (မန္တလေးရာပြည့်
ထုတ်)။

၀၉။ စာပေသဘောတရား၊ စာပေဝေဖန်ရေး၊ စာပေလှုပ်ရှားမှု
၁၉၆၇။

၁၀။ မူးယစ်ဝေသော နွေဦးညများ

(ဘာသာပြန်ဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ်) ၁၉၆၈၊ ၁၉၉၆၊ ၂၀၀၂။

၁၁။ ဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ် ပုဂံစာအုပ်တိုက်၊ ၁၉၆၉၊ ၁၉၇၇။

၁၂။ အယ်ဒီတာစားပွဲ၊ စာပေ၊

အနုပညာဝေဖန်ရေးနှင့် ပန်းနုရောင်အို ၁၉၇၁။

၁၃။ စာလုံး၊ ဆေးစက်၊ စောင်းကြိုးနှင့် ကတ္တီပါကားလိပ် ၁၉၇၁။

၁၄။ ဧရာဝတီ၊ ယန်စီ၊ ဗော်လဂါ ပုဂံစာအုပ်တိုက် ၁၉၇၂။

၁၅။ တို့ခေတ်ကိုရောက်ရမည်မှာ မလွဲပါ ၁၉၇၉၊ ၂၀၁၃။

၁၆။ သဇင်သင်းပြန်တော့ ၁၉၇၄။

၁၇။ သုနာပရန္တ ၁၉၈၇၊ ၁၉၉၅။

၁၈။ စိမ်းမြေရာ ၁၉၈၇၊ ၁၉၉၄။

၁၉။ မာယာ (ကဗျာများ) ၁၉၉၁။

၂၀။ ကြယ်ရိပ်ပန်းနု (ဝတ္ထုတိုများ) ၁၉၉၃၊ ၂၀၀၄။

၂၁။ စန္ဒရားဆရာ၊ သို့မဟုတ် မဟာအချစ် ၁၉၉၅၊ ၂၀၀၄။

၂၂။ လရောင်ရွန်းမြသော ညတစ်ည ၁၉၉၅။

၂၃။ အိပ်မက်အပြင်ကလူ (ကြည်အေးနှင့်) ၁၉၉၆။

၂၄။ သုံးနှစ်သုံးမိုး၊ ပိုးထီးငှာပွင့်၊ အပြာနု ၁၉၉၆။

၂၅။ စာပေစစ်တမ်း (ဗညားသီဟ) ၁၉၉၇။

၂၆။ မှန်ကွဲစများပေါ်၌ လမ်းလျှောက်ခြင်း ၁၉၉၇။

၂၇။ ဖျတ်ခနဲတွေ့ရသော ရုပ်ပုံလွှာကားချပ်များ ၁၉၉၇၊ ၂၀၀၉။

၂၈။ စိမ်းမြဲ ညတစ်ည ၁၉၉၇။

၂၉။ အလှပေဒ ၁၉၉၉။

၃၀။ စိတ်ကြိုက် ဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ်သစ် ၂၀၀၀၊ ၂၀၀၉။

၃၁။ မယ်ဇယ်ရနံ့ သင်းပျံ့ရီဝေ ၂၀၀၀။

၃၂။ ကောက်သစ်ပေါ်ဦး ၂၀၀၄။

၃၃။ မြကေခိုင်သက်၊ ကြွေ၊ ဝေနှင့် ခင်မမမြိုင် ၂၀၀၄။

၃၄။ အလှပေဒ ၂ ၂၀၀၄။

၃၅။ ကဗျာပေါင်းချုပ် (စုပေါင်းပုံနှိပ်ခြင်း) ၂၀၀၅။

၃၆။ နိုင်ငံရေး ယဉ်ကျေးမှု ၂၀၁၀။

၃၇။ ပန်းနုရောင် နှစ်ကာလများ ၂၀၁၁။

၃၈။ ဖျတ်ခနဲတွေ့ရသော ရုပ်ပုံလွှာများ ၂ ၂၀၁၁။

၃၉။ နေ့စဉ်မှတ်တမ်း

စံပယ်စာအုပ်တိုက် (၂၀၁၂)

ဒဂုန်တာရာ၏ ငြိမ်းချမ်းရေးပန်ကြားလွှာ (၀၁၊ ၀၂၊ ၀၃၊ ၀၄၊
၀၅)ပူးတွဲပါဝင်သည်။

၄၀။ ခေမာသီရိ (နေရီရီ)၊ ၂၀၁၂။

၄၁။ ရွှေအိုရောင် ပင်မရေစီး ၂၀၁၂။

၄၂။ ဖျတ်ခနဲ တွေ့ရသော ရုပ်ပုံလွှာများ (၃) နေရီရီ၊ ၂၀၁၃။

၄၃။ ရွှေအိုရောင် ပန်းပွင့်များ ၂၀၁၃။

၄၄။ ကိုအောင်ဆန်း ၂၀၁၃။

*

ဒဂုန်တာရာ၏ မေးခွန်းတွေ
ဟံသာဝတီ ဦးဝင်းတင်
(၁)

'ဒဂုန်တာရာရဲ့ ကြေးမုံဆောင်းပါးတွေ စုထားတာရှိတယ်။ စာအုပ် ထုတ်မယ်ဗျာ။ သုံးသပ်ချက်လေး ရေးပေးပါဦး'

ဒဂုန်တာရာရဲ့ အရင်းနှီးဆုံး အရပ်သားရဲဘော်ကြီး၊ ကျွန်တော်နဲ့ လည်း ခင်မင်တဲ့ မိတ်ဆွေကြီးက ကမ်းလှမ်းလာတယ်။ သူကစာပေ လည်း ဝါသနာထုံ၊ နိုင်ငံရေးလည်း စိတ်ပါ၊ အပေါင်းအသင်းကလည်း အလွန်ခင်၊ အရမ်းကူတတ်သူ။ သဘောအရာရှိ အငြိမ်းစား။ နိုင်ငံရေး ဆွေမျိုး အသိုက်အဝန်းထဲကလူ။ အဘဝါးခယ်မ သခင်သိန်းဖေတို့၊ သခင်သိန်းမောင်တို့၊ သခင်အုန်းမြင့်တို့၊ လူထုစိတ်ဝင်းတို့ရဲ့ နိုင်ငံရေး၊ စာပေရေး သံသရာထဲ ဝဲလှည့်စီးမျောနေသူ။

'ရေးတာပေါ့ဗျာ'

ကျွန်တော့်အဖို့တော့ ဒီကာလတွေမှာ နိုင်ငံရေးကိစ္စ၊ စာပေကိစ္စ၊ စာနယ်ဇင်းကိစ္စ၊ အသံလွှင့်မီဒီယာကိစ္စတွေနဲ့ လုံးလည်လိုက်နေတာ ကြာပေါ့။ နားညည်း၊ ခေါင်းပူ၊ ရင်ဆူ၊ လူမော ဖြစ်လာတယ်။ အင်း . . . အင်း . . . ခေါင်းညိတ်လိုက်ရုံပါပဲ။ လက်က မပါ၊ စာက မထွက်။

ဒီလိုနဲ့ ရက်ပိုင်းလပိုင်းအတွင်း ကိုဌေးမြိုင်တစ်ယောက် သူချစ်တဲ့ လူ့ဘောင်ထဲက ကွယ်ဆုံးပါလေရော။ (ကျွန်တော်က ဒဂုန်တာရာနဲ့ ရင်း

- တွဲလာခဲ့တာ နှစ်ပေါင်း ၆၀ ကျော်ခဲ့ပြီ။ သူ့ကို 'ဆရာတာ'လို့ သူများ တကာလို ချစ်စနိုးခေါ်တာထက် ကိုဌေးမြိုင်လို့ပဲခေါ်တယ်)

'ကြေးမုံ' ဆောင်းပါးတွေက ၁၉၅၈-၅၉ လောက်က ကိုဌေးမြိုင်ရေး ခဲ့တဲ့ ဆောင်းပါးအချို့ ဖြစ်တယ်။ အဲဒါတွေ ပြန်ဖတ်ရတော့ ပုဂ္ဂိုလ် အလွမ်း၊ စာပေအလွမ်း၊ နိုင်ငံရေးအလွမ်းလေးတွေကို ရင်ထဲမှာ ပြန်လည်စိမ်းစိုရတယ်။

နှစ် ၅၀ လောက် သူ့ဆောင်းပါးတွေကပေးတဲ့ အလွမ်းလေးတွေ ရင် ထဲမှယာ ဝေ့ဝဲသင်းထုံလာတယ်။ ခံစားရင်း တွေးမြင်မိတာတစ်ခု ထင်းထင်းပေါ်တယ်။

ကိုဌေးမြိုင်ဟာ ကဗျာဆရာဖြစ်တယ်။ စာရေးဆရာဖြစ်တယ်။ ဂီတ အသံလည်းဖြစ်တယ်။ ပန်းချီအရောင်လည်းဖြစ်တယ်။ ဒီလိုပဲ ကျွန်တော်တို့အားလုံး အနှစ်ချုပ် သိမှတ်ကြတယ်။ တကယ်က ကိုဌေး မြိုင်ဟာ နိုင်ငံရေးစာရေးဆရာပဲ။ နိုင်ငံရေး ရပ်တည်ချက်နဲ့ နိုင်ငံရေး အတွက် နိုင်ငံရေး အတွေးအခေါ်တွေ သဘောတရားတွေ၊ ရပ်တည်ချက်တွေကို ရေးနေသူပဲ။

ဒီသဘောကို 'ကြေးမုံ' ဆောင်းပါးတွေမှ တွေ့နိုင်တယ်။ အဲဒီ ဆောင်းပါးတွေမှာ ကိုဌေးမြိုင် ပြောတဲ့ သူ့နိုင်ငံရေးက ဘာလဲ၊ ဘယ်လို လဲ၊ ဘာကြောင့်လဲ။

အချုပ်ကတော့ သူ့နိုင်ငံရေးက လူထုနိုင်ငံရေးဖြစ်တယ်။ ကျွမ်းကျင်၊ ဉာဏ်ရှိ၊ စေတနာကောင်း၊ သန့်စင်တဲ့ အားသစ်နိုင်ငံရေးဖြစ်တယ်။ ကိုယ်ကျိုးမရှာ၊ သန့်ရှင်းသော နိုင်ငံရေးဖြစ်တယ်။ ငြိမ်းချမ်းရေး နိုင်ငံရေး ဖြစ်တယ်။ ရဲရင့်ပြတ်သားသော ခေါင်းဆောင်မှုနိုင်ငံရေး ဖြစ် တယ်။

ကိုဌေးမြိုင်ဟာ အဲဒီနိုင်ငံရေးအမြင်၊ နိုင်ငံရေးဦးတည်ချက်တွေနဲ့ နိုင်ငံရေးဆောင်းပါးတွေ ရေးခဲ့တယ်။ နိုင်ငံရေးစာရေးဆရာအဖြစ် ရပ်တည်ခဲ့တယ်။ သူ့ရဲ့နိုင်ငံရေးစာပေတွေကို မောင်သစ္စာစတဲ့ ကလောင်နာမည်တွေနဲ့လည်း တထွေးတပိုက်ကြီးရေးခဲ့တယ်။

သူ့ရဲ့ နိုင်ငံရေးစာပေတွေကပြောတဲ့ လူထုနိုင်ငံရေးတွေဟာ ဒီနေ့ အထိ သက်ရှင်ဖြစ်တည် နေတုန်းပဲ။ သေပျောက်မသွားသေးဘူး။ ငြိမ်း ပြယ်မျောလွင့်မသွားသေးဘူး။

*

(၂)

ကိုဌေးမြိုင်ရဲ့ ၂၀ ရာစု နိုင်ငံရေးအတွေးအခေါ်၊ အယူအမှတ်တွေကို ပြန်ဖတ်ရင်း စဉ်းစားမိတာတစ်ခုပေါ်တယ်။

ဒီနေ့ ၂၁ ရာစုမှာ နိုင်ငံရေးအသစ်၊ အဟောင်း ဘာတွေပြောင်းသလဲ၊ ဘာတွေမြင့်၊ ဘာတွေ ပွင့်သလဲ၊ ဘာတွေငုပ်၊ ဘာတွေဆုတ်သလဲ။ ဘာ တွေငုံကင်း၊ ဘာတွေဒုံရင်းလဲ။ ဘာတွေညစ်ညမ်း၊ ဘာတွေ သစ်ဆန်း သလဲ။ ဘာတွေဆပ်ဆော့၊ ဘာတွေ ထပ်ကြော့သလဲ။ ဘာတွေ သိုက်ဘုံ၊ ဘာတွေ အမှိုက်ပုံဖြစ်လာသလဲ။

အားလုံးသိတဲ့အတိုင်း ဒီနေ့ခေတ်မှာ ကမ္ဘာကြီးဟာ ရွာကြီးတစ်ရွာ လို ဖြစ်လာပြီဆိုသကဲ့။ ဘာသာပြန် နိုင်ငံရေးသင်ပုန်းကြီးဆရာတွေက လည်း ဂုရုကဝိ၊ ဒီသာပါမောက် ဂိုက်ဖမ်းပြီးနေကြတယ်။ ကာလပေါ် နိုင်ငံရေးစာပေ ဘာသာပြန် ရတနာသိုက်တွေကို တဗျန်းဗျန်း ကြိမ် ဆော် ရိုက်ဖွင့်နေကြတယ်မဟုတ်လား။

ကာလပေါ်နိုင်ငံရေးစာပေတွေမှာ စတိတ်ဟိုဒါတွေ၊ အင်စတီကျူး
ရှင်းတွေ၊ ဘာတွေ၊ ညာတွေ ဆိုတဲ့ နိုင်ငံရေးဝေါဟာရဆန်းတွေ၊
လုပ်ငန်းစဉ်သစ်တွေ၊ အဓိပ္ပာယ်ဖြင့်တွေကို စားပိုးနှင့်အောင် ဝါးချေမျိုချ
နေတယ်။ နားတော့ မလည်လှပါဘူး။ နောက်ဆုံး လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ် ၅၀
ကျော်က ဒဂုန်တာရာ ရေးခဲ့သလိုပါပဲ။ လက်ဝဲ၊ လက်ယာ ငြိမ်းချမ်းရေး
နိုင်ငံရေးသစ် နိုင်ငံရေးဟောင်းဆိုတာ တွေမှာပဲ လမ်းဆုံးကြတာပါပဲ။
ခေတ်နဲ့တစ်ပြေးညီ တွေးခေါ်မှန်းဆ ရေးညွှန်ကြတာဆိုတော့ ကောင်း
ပါတယ်လို့ပဲ ပြောရမှာပါ။

တစ်ခုပဲ ပြောစရာရှိတယ်။

ခေတ်သစ် နိုင်ငံရေးလှုပ်ရှားသူတွေ၊ နိုင်ငံရေးအဖွဲ့အစည်းတွေ၊
နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်တွေဟာ စစ်နိုင်ငံရေး ရေစုန်မျှောအားသန်လွန်း
နေကြတယ်လို့ ပြောရမလို ဖြစ်နေကြတာပါပဲ။

'အစိုးရ ဆန့်ကျင်ရင်ကိုပဲ ဒီမိုကရေစီထူထောင်မယ့် နိုင်ငံရေးစကား
လိုဖြစ်တယ်။ ပြောင်းလဲလာတဲ့ (နိုင်ငံရေး) အခြေအနေသစ်က 'နိုး'လုပ်
လို့မရဘူး။ ဘာလုပ်မှာလဲဆိုတဲ့ အဖြေပြောဖို့လိုတယ်'တဲ့။

အဖြေကရှင်းပါတယ်။ ကိုဌေးမြိုင် ဒီဆောင်းပါးတွေ ရေးတုန်းက
အတိုင်းပဲ ထပ်ပြောမယ်။ ဒီနေ့ နိုင်ငံရေးဟာ နိုင်ငံရေးဟောင်းပဲ။
အာဏာနိုင်ငံရေးပဲ။ ကိုယ်ကျိုးရှာ နိုင်ငံရေးပဲ။ စစ်တပ် အင်အား
နိုင်ငံရေးပဲ။ အမှိုက်ပုံ နိုင်ငံရေးပဲ။

အသေးစိတ် ရှင်းပြမနေတော့ပါဘူး။ အမှိုက်ပုံ နိုင်ငံရေးဆိုတာတစ်
ခုပဲ စဉ်းစားကြည့်ပါ။

မြန်မာပြည်နိုင်ငံရေးမှာ တူညီသော ရည်မှန်းချက်ထားကြတဲ့
နိုင်ငံရေး အင်အားစုတွေ အားလုံးဟာ ညီညွတ်ရေးစကားပြောခဲ့ကြ

တယ်။ ညီညွတ်ရေးလမ်းကြောင်း ရှာခဲ့ကြတယ်။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ခေါင်းဆောင်တဲ့ ဖဆပလ အဖွဲ့ချုပ်ကြီးလိုမျိုး ပေါ်ပေါက်ခဲ့တယ်။ မ အောင်မမြင် ရှုံးကျမှုတွေလည်း ကြုံခဲ့တယ်။ အဲဒီအားထုတ်မှုတွေရဲ့ အခြေခံလုပ်ငန်းဟာ နိုင်ငံရေး တပ်ပေါင်းစုကြီးတွေ ဖွဲ့ဖို့၊ အနိမ့်ဆုံးအား ဖြင့် နိုင်ငံရေး ပူးတွဲလုပ်ငန်း ကော်မတီဖွဲ့ဖို့ဖြစ်တယ်။ (Political Joint Action Committee - JAC) ရှစ်လေးလုံးအရေးတော်ပုံကာလမှာ JAC တွေ ပူးပေါင်း လှုပ်ရှားနိုင်ခဲ့ကြတယ်။ အဓိက နိုင်ငံရေးလုပ်ငန်းစဉ် ကတော့ တူတာ တွဲလုပ်၊ မတူတာ ခွဲလုပ်ပဲ။

ဒီနိုင်ငံရေး လုပ်ငန်းစဉ်ဟာ ဒီနေ့ အသက်ဆက်ရှင်နေတယ်။ ၂၀၀၈ အခြေခံဥပဒေကို ဦးထိပ်ပန်ဆင် ဒီမိုကရေစီ ရွှေရည်စိမ် မကိုဋ်ဆောင်း ထားတဲ့ ခေတ်ဆိုတော့ ပြဿနာက သဗ္ဗရနာမ်ပေါင်းပေါ့။ ဒီလို နိုင်ငံရေးအခြေအနေမှာ အစိုးရရဲ့ နိုင်ငံရေး မူဝါဒ သဘောထားက 'တူ တာတွေ တွဲလုပ်ကြစို့၊ မတူတာတွေ ခွဲချန်ထားကြစို့'ဖြစ်တယ်။ ဒါကို အားလုံးလိုလိုသော ဒီမိုကရေစီအစစ်၊ အတုနိုင်ငံရေး အင်အားစုတွေက သာဓုအနုမောဒနာ ခေါ်ကြတယ်။ ကောင်းချီး ဩဘာပေးကြတယ်။ ဆ လမ်မာလေးကွန်းကြတယ်။ ဂျေဆု သမ္မတကြီး လုပ်ကြတယ်။ အဲဒီ မူ ဝါဒက သမ္မတကြီးကိုယ်တိုင် ထုတ်ပြန်ကြေညာ အမိန့်ချမှတ်ခဲ့တာကိုး။

အကျိုးရလဒ်က ဘာလဲ။ တူတာလေးတွေ လုပ်ကြကိုင်ကြပေါ့။ ဒါပေမဲ့ မတူတာတွေ ကတော့ တစ်ပြည်လုံး လူထုအလွှာစုံမှာ ပြောင်းဆန်မောင်းလန်ပေါ့။ ပြဿနာ အမှုန်အမွှားကလေးတွေတော့ ညံ့ ဖွ ပျောက်စေပေါ့။ ပြဿနာ အနန္တတွေကတော့ ဆင်ခေါင်းခွေးမချီနိုင်၊ ဆရာမနိုင် အဆောင်နှစ်ထပ်ပြိုင် ဖြစ်နေတာပေါ့။

ဒီလို နိုင်ငံရေး ဝဋ်နာကံနာမျိုးကို ဘယ်လိုကုစားကြမလဲ။ ကိုဌေး

မြိုင်ကတော့ စစ်စစ်မှန်မှန် ဒီမိုကရေစီ အင်အားကောင်းလာအောင် လုပ်ရမယ်။ အဲဒီတာဝန်ဟာ နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်မှုရဲ့ တာဝန်ပဲလို့ ညွှန်းဆိုခဲ့တယ်။

'ဤတာဝန်ကို မည်သူတို့ ထမ်းဆောင်ကြမည်နည်း'လို့ မေးခွန်းထုတ်ခဲ့တယ်။

သူကွယ်လွန်သွားတဲ့ အချိန်ထိလည်း ဒီမေးခွန်းကို ချန်ရစ်ခဲ့တယ်။ ကျွန်တော်ကတော့ 'ချန်ရစ်ခဲ့တယ်'လို့ မပြောချင်ဘူး။ ဒဂုန်တာရာက တမလွန်ကနေ မေးမြဲ မေးနေဆဲပဲ ဖြစ်တယ်လို့ ပြောချင်တယ်။

*

(၃)

ကိုဌေးမြိုင်ရဲ့ 'ကြေးမုံ'ဆောင်းပါးတွေကို ပြန်ဖတ်ရတော့ နှစ် ၅၀ ကျော်က နေရာတကာ နိုင်ငံရေး ဇွဲခတ်ပုံလေးတွေကို အမှတ်ရမိပြီး ပြုံးမိတယ်။

အဲဒီအချိန်က ကိုဌေးမြိုင်က 'ကြေးမုံ'ကို ဆောင်းပါးတွေပို့တယ်။ 'ကြေးမုံ'လူတွေက လက်သင့်မခံချင်ကြဘူး။ 'ကြေးမုံ'အများစုကလည်း အားလုံးလိုလို အလံနီ ကွန်မြူနစ်တွေ၊ သခင်စိုး ဂိုဏ်းသားတွေ။ နိုင်ငံရေးအစွဲသန်တယ်။ အယူပြင်းတယ်။ သူတို့က ကိုဌေးမြိုင်နဲ့ ကျောင်းတော်က ရန်စတွေရှိတယ်။ စာရေးဆရာအသင်းမှာ နိုင်ငံရေး စစ်ခင်းခဲ့ကြသူတွေကိုး။ သူတို့ကအလံနီ (သခင်စိုး) ဂိုဏ်း၊ ကိုဌေးမြိုင်က အလံဖြူ (သခင်သန်းထွန်း) ဂိုဏ်းလို့ အစွဲအတေး ရှိခဲ့တယ်။ ကိုဌေးမြိုင်က စာရေးဆရာအသင်း ဥက္ကဋ္ဌ ဖြစ်လာချိန်က စာနယ်ဇင်းတွေက

စာရေးဆရာအသင်း ကလောင်နီစီးပြီလို့ ရေးခဲ့ကြတယ်။ အနီချင်းက မတူလေတော့ သူ့ဆောင်းပါးတွေကို ကြေးမုံက လက်သင့်မခံချင်ကြဘူးပေါ့။

ကျွန်တော်ကတော့ ဘာသိမလဲ။ စာကောင်း၊ မကောင်းပဲကြည့်တယ်။ ဒဂုန်တာရာနာမည်ရဲ့ ရေးပို့တော့ကောင်း၊ မကောင်းပြောနေစရာမလိုတော့ဘူးပေါ့။ ဒီတော့ ကျွန်တော်က သူ့ဆောင်းပါးတွေကို ပုံမှန်သုံးတယ်။ ဒါနဲ့ပဲ ကျွန်တော်လည်း အလံဖြူကွန်မြူနစ် တံဆိပ် ကပ်ခံရရော။ နောင်တော့ စစ်ထောက်လှမ်းရေးက တံဆိပ်ကို အရောင်တင်၊ စာလုံးကို ပုံကြီးချဲ့၊ လူကို လက်ညှိုးထိုးတော့တာပါပဲ။ ဒီလိုနဲ့ကျွန်တော်လည်း သတင်းစာဆရာဘဝ လူမွေး လူတောင် မတောက်မပြောင်ခင်မှာပဲ ကွန်မြူနစ်ယောင်ယောင် စာရင်းဝင်ပါလေရော။

အဲဒီတံဆိပ်ဟာ ကျွန်တော့်ရဲ့ သတင်းစာဆရာဘဝ တစ်လျှောက်လုံး အလံတလူလူ ဖြစ်ခဲ့တယ်။ နိုင်ငံရေးထဲရောက်တော့လည်း အရောင်တပြောင်ပြောင်ဖြစ်ခဲ့တယ်။ ထောင်ထဲ ရောက်သွားတော့လည်း လူတန်နီ ဖြစ်ရပြန်တယ်။ ကျွန်တော့်ကို တရားစွဲရုံးတင်စစ်ချိန်မှာ စစ်ထောက်လှမ်းရေးက 'စာအုပ်နီ'ထုတ်တယ်။ 'အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ် အတွင်းရေးမှူး ဦးဝင်းတင် ဆိုတာ ကွန်မြူနီကြီးပါဗျို့၊ ဒိုင်း . . . ဒိုင်း' (မောင်းထုသံ ဒူဒူ ထက် လက်သံပြင်းတယ်)

ကျွန်တော် ဘယ်တုန်းကမှ ကွန်မြူနစ်မဖြစ်ဖူးဘူး။ ကြောက်လို့ လျှို့ကွယ်ပြောတာမဟုတ်။ မဖြစ်ဘဲနဲ့ ဖြစ်တယ် (မနစ်ဘဲနဲ့နစ်တယ်) ပြောရမှာ ကွန်မြူနစ်တွေကို အားနာလို့၊ ရှက်လို့၊ နိုင်ငံရေးအကဲဆက်၊ ဇွဲခတ်၊ အရဲ (အနီ)မှတ်ကျောက်တင် ပြိုင်ကြတဲ့အခါကိုး။ ရှိပါစေတော့ပေါ့။ ခေတ်သဘော စစ်ကြောသိရှိစေချင်လို့ပြောတာပါ။ ဘယ်လိုစိတ်အချဉ်

စိတ်လေးမှ မပေါက်ပါဘူး။ ပေါက်စရာလည်း မရှိပါဘူး။ ဒီနိုင်ငံမှာ အနီလည်း မနီတော့ဘူးလို့ ပြောရမလား။ အဖြူလည်း မဖြူ တော့ဘူးလို့ ပြောရမလား။ (ကွန်မြူ)နစ်လည်း မနစ်တော့ဘူးလို့ ပြောရမလား။ မသိတော့သလို အချိန်မျိုး ရောက်နေပြီလေ။

နောက်တစ်ခု အမှတ်ရတာက ဒီဆောင်းပါးတွေထဲမှာပါတဲ့ 'နတ်ဆား၏ အိပ်မပျော်သောည' ကိစ္စပါ။ အီဂျစ်တော်လှန်ရေး စစ်အာဏာသိမ်းခေါင်းဆောင် ဂမားအက်ဘဒယ်နတ်ဆား (၁၉၁၈ မွေး) အီဂျစ်မှာ အာဏာသိမ်းတယ်။ ၁၉၅၆၊ အာဏာသိမ်းကာလ လုပ်ကြံမှုတွေ စီမံချိန်က အတွေ့အကြုံတစ်ခုကို ရေးပြတယ်။ လုပ်ကြံခဲ့တဲ့ည သူ အိပ်မပျော်ပုံတွေကို သူ့စာအုပ်ထဲမှာ ရေးပြတယ်။

သူ့စာအုပ်က 'တော်လှန်ရေး အဘိဓမ္မာ'တဲ့။ (The Philosophy of Revolution)အဲဒီ စာအုပ်ကို ကျွန်တော် လန်ဒန်မြို့မှာ ဝယ်ခဲ့တယ်။ ရန်ကုန်ပြန်ရောက်တော့ မိတ်ဆွေတွေကို ဝေဖတ် တယ်။ ကိုဌေးမြိုင်လက်ထဲ စာအုပ်ရောက်တော့ သူက ဆောင်းပါးရေးတယ်။ 'ကြေးမုံ'ပို့တယ်။

လူသားစိတ်အခံရှိတဲ့ အာဏာသိမ်းသမား ညအိပ်မပျော်ခဲ့ဘူးဆိုပါကလား။ ကျွန်တော်တို့ နိုင်ငံက စစ်အာဏာသိမ်းသမားတွေကော။ လုပ်ကြံမှုပေါင်းများစွာ စီမံစက်ပုန်းခုတ်သူတွေကော နတ်ဆားလို လူသားစိတ်ဓာတ်ရှိကြရဲ့လား။ သူတို့ရော အိပ်မပျော်တဲ့ညတွေ ဖြတ်သန်းခဲ့ကြဖူးပါရဲ့လား။

ဒီမေးခွန်းကိုလည်း ကိုဌေးမြိုင်က လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်း ၅၀ ကျော်က မေးခဲ့တယ်။ ခု ကွယ်လွန်ချိန်မှာလည်း မေးဆဲဖြစ်တယ်လို့ ကျွန်တော် ခံစားမိတယ်

ဟံသာဝတီ ဦးဝင်းတင်

